

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ЗАТВЕРДЖЕНО

Міністр освіти і науки України

С. М. Квіт _____

«_____» _____ **2016 р.**

**ТИМЧАСОВИЙ
СТАНДАРТ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

другий (магістерський)
(назва рівня вищої освіти)

магістр медицини
(назва ступеня, що присвоюється)

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

22 Охорона здоров'я
(шифр та назва галузі знань)

222 Медицина
(код та найменування спеціальності)

Київ

2016

I - ПРЕАМБУЛА

Тимчасовий стандарт вищої освіти з підготовки фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти (магістрів медицини) в галузі знань 22 Охорона здоров'я за спеціальністю 222 Медицина розроблено в Чорноморському державному університеті імені Петра Могили.

Розглянуто Вченою Радою Чорноморського державного університету імені Петра Могили, протокол № 5 від 16 січня 2016 р.

II - Загальна характеристика

Рівень вищої освіти	Другий (магістерський) рівень
Ступінь, що присвоюється	Магістр
Назва галузі знань	22 Охорона здоров'я
Назва спеціальності	222 Медицина
Обмеження щодо форм навчання	Денна форма навчання
Кваліфікація освітня, що присвоюється	Магістр медицини
Кваліфікація(-і) професійна(-і) (тільки для регульованих професій)	Лікар
Кваліфікація в дипломі	Магістр медицини
Опис предметної області (згідно з п. 15 МСКО-Г 2013)	<p>Об'єкт(и) вивчення та (або) діяльності: людина з її психофізіологічними особливостями, здоров'я людини, боротьба з хворобами людини.</p> <p>Цілі навчання (очікуване застосування набутих компетентностей): підтримка здоров'я, профілактика захворювань, лікування людини, збереження здоров'я населення.</p> <p>Теоретичний зміст предметної області: вивчення захворювань, синдромів та симптомів, невідкладних станів, лабораторних та інструментальних методів дослідження, медичних маніпуляцій. Стосовно захворювань, синдромів та симптомів – вивчення понять, причин, механізмів, клініки, діагностики, лікування, профілактики.</p> <p>Методи, методики та технології, якими має оволодіти здобувач вищої освіти для застосування на практиці. Медичні маніпуляції: штучне дихання, непрямий масаж серця; реєстрація ЕКГ; фіксація язика; зупинка зовнішніх кровотеч; первинна обробка рани; промивання шлунку, кишечника; транспортна іммобілізація; ін'єкції лікарських</p>

	<p>речовин (внутрішньом'язове, підшкірне, внутрішньовенне струминне та крапельне введення); вимірювання артеріального тиску; катетеризація сечового міхура м'яким зондом; надання допомоги по захисту промежини при фізіологічних пологах; первинний туалет новонародженого; пальцеве дослідження прямої кишки; виконання плевральної пункції, лапароцентезу; визначення груп крові, резус-належності; переливання компонентів крові і кровозамінників; бімануальне дослідження та обстеження жінки в дзеркала. Лабораторні та інструментальні дослідження.</p> <p>Інструменти та обладнання, які здобувач вищої освіти вчиться застосовувати і використовувати: хірургічні інструменти, електрокардіограф, ехокардіограф, ангіограф, пневмограф, ендоскоп, рентгенологічний апарат, ультразвуковий апарат, рН-метр, фотоелектроколориметр, спектрофотометр, біохімічний аналізатор, мікроскоп, дозиметр, люксометр тощо.</p>
<p>Академічні права випускників</p>	<p>Згідно статті 47 Закону України «Про вищу освіту», можливе продовження навчання в інтернатурі, лікарській резидентурі, клінічній ординатурі тощо. Інтернатура є обов'язковою формою первинної спеціалізації осіб за лікарськими спеціальностями для отримання кваліфікації лікаря. Вона здійснюється у вищих медичних навчальних закладах та академіях післядипломної освіти згідно з місцем направлення на роботу. Також післядипломна медична освіта включає можливість спеціалізації, стажування тощо. Після відпрацювання встановленого законодавством для молодих спеціалістів терміну (див. наступний пункт) вони можуть пройти перепідготовку та набути іншу лікарську спеціальність крім стоматології і виконувати відповідну професійну роботу. Обов'язковим є систематичне підвищення кваліфікації з періодичною (раз на 5 років) атестацією та можливістю отримання лікарської категорії.</p>
<p>Працевлаштування випускників (тільки для регульованих професій)</p>	<p>Спеціальність спрямована на професію лікаря (Національний класифікатор України: Класифікатор професій ДК 003:2010). Згідно Постанови Кабінету Міністрів України «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням» від 22.08.1996 № 992 (зі змінами від 30.04.2015), вищий навчальний заклад зобов'язується забезпечити якісну теоретичну і практичну підготовку фахівця з вищою</p>

	<p>медичною освітою згідно з навчальними планами та програмами і вимогами кваліфікаційних характеристик фахівця; після закінчення навчання та одержання відповідної кваліфікації місцем працевлаштування в державному секторі народного господарства, де він зобов'язаний відпрацювати не менше трьох років; студент зобов'язується оволодіти всіма видами професійної діяльності, передбаченими відповідною кваліфікаційною характеристикою фахівця за напрямом підготовки, а також прибути після закінчення вищого навчального закладу на місце направлення і відпрацювати не менше трьох років; у разі відмови їхати за призначенням відшкодувати до державного бюджету вартість навчання в установленому порядку.</p>
--	---

III - Обсяг кредитів ЄКТС, необхідний для здобуття відповідного ступеня вищої освіти

Обсяг освітньої програми у кредитах ЄКТС – на основі повної середньої освіти 360 кредитів.

50% обсягу освітньої програми спрямовано на загальні та спеціальні (фахові) компетентності за спеціальністю, визначені стандартом вищої освіти.

IV – Перелік компетентностей випускника

Інтегральна компетентність	Здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у певній галузі професійної діяльності або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень та/або здійснення інновацій та характеризується невизначеністю умов і вимог.
Загальні компетентності (10-15)	<ol style="list-style-type: none">1. Самостійне визначення цілей та задач особистої діяльності.2. Організація особистої діяльності як складової колективної діяльності.3. Здійснення особистої діяльності.4. Здійснення саморегуляції та ведення здорового способу життя.5. Вибір стратегії спілкування.6. Сформованість політичної та економічної свідомості.7. Сформованість патріотизму, громадянської позиції та свідомого ставлення до громадянських обов'язків.8. Сформованість мовної культури і досконалості у фаховому та діловому спілкуванні.9. Сформованість правової освіти.10. Сформованість високого біоетичного та деонтологічного сприйняття явищ і подій у фаховій діяльності.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (15-20)	<ol style="list-style-type: none">1. Встановлення попереднього клінічного діагнозу захворювання.2. Діагностування невідкладних станів.3. Проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів.4. Планування профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб.5. Проведення лікувально-евакуаційних заходів.6. Збирання інформації про пацієнта.7. Оцінювання результатів лабораторних та інструментальних досліджень.8. Визначення характеру лікування захворювань.9. Визначення необхідного режиму праці та відпочинку при

	<p>лікуванні захворювань.</p> <ol style="list-style-type: none">10. Визначення необхідної дієти при лікуванні захворювань.11. Визначення тактики ведення контингенту осіб, що підлягають диспансерному нагляду.12. Визначення тактики ведення фізіологічних пологів та післяпологового періоду.13. Визначення тактики надання екстреної медичної допомоги.14. Виконання медичних маніпуляцій.15. Ведення медичної документації.
--	--

**Кореляція визначених компетентностей, зазначених у Стандарті,
з класифікацією компетентностей НРК**

Класифікація компетентностей за НРК	Знання	Уміння	Комунікація	Автономія та відповідальність
Загальні компетентності				
Самостійне визначення цілей та задач особистої діяльності				+
Організація особистої діяльності як складової колективної діяльності			+	
Здійснення особистої діяльності		+		
Здійснення саморегуляції та ведення здорового способу життя				+
Вибір стратегії спілкування		+		
Сформованість політичної та економічної свідомості	+			
Сформованість патріотизму, громадянської позиції та свідомого ставлення до громадянських обов'язків				+
Сформованість мовної культури і досконалості у фаховому та діловому спілкуванні			+	
Сформованість правової освіти	+			
Сформованість високого біоетичного та деонтологічного сприйняття явищ і подій у фаховій діяльності			+	
Спеціальні (фахові) компетентності				
Встановлення попереднього клінічного діагнозу захворювання	+			

Діагностування невідкладних станів	+			
Проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів		+		
Планування профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб				+
Проведення лікувально-евакуаційних заходів		+		
Збирання інформації про пацієнта			+	
Оцінювання результатів лабораторних та інструментальних досліджень	+			
Визначення характеру лікування захворювань	+			
Визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань	+			
Визначення необхідної дієти при лікуванні захворювань	+			
Визначення тактики ведення контингенту осіб, що підлягають диспансерному нагляду	+			+
Визначення тактики ведення фізіологічних пологів та післяпологового періоду				+
Визначення тактики надання екстреної медичної допомоги				+
Виконання медичних маніпуляцій		+		
Ведення медичної документації	+			

V - Нормативний зміст підготовки здобувачів вищої освіти, сформульований у термінах результатів навчання (15-25 результатів навчання, які корелюються з визначеним вище переліком загальних і спеціальних (фахових, предметних) компетентностей).

ЗАГАЛЬНІ КОМПЕТЕНТНОСТІ

1. Самостійне визначення цілей та задач особистої діяльності

На підставі усвідомлених мотивів діяльності використовуючи принципи суб'єктно-діяльнісного підходу:

- формулювати цілі (мету) особистої діяльності;
- визначати структуру особистої діяльності.

2. Організація особистої діяльності як складової колективної діяльності

З врахуванням мети спільної діяльності на підставі усвідомлених цілей особистої діяльності та її структури, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, за допомогою певних методик та технологій управління особистих відношень з іншими учасниками спільної діяльності:

- організувати та контролювати особисту поведінку з огляду на відносини з іншими учасниками спільної діяльності;
- аналізувати певну інформацію з метою передбачення наслідків її використання;
- оцінювати особистий стан та стан інших людей, настроїв, ступінь психічної напруги при вирішенні завдань різної складності;
- застосовувати спеціальні методики корекції свого психічного та психофізіологічного стану.

3. Здійснення особистої діяльності

На підставі усвідомленої мети діяльності та її структури, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, використовуючи принципи суб'єктно-діяльнісного підходу та спеціальні методики:

- формувати орієнтовну основу особистих дій;
- організовувати та оптимізувати особисту психічну та фізичну діяльність (увагу, сприйняття, мислення, пам'ять, уявлення, моторну діяльність тощо);
- оцінювати результати особистої діяльності з точки зору ступеню досягнення часткових та загальних цілей діяльності;
- коректувати цілі діяльності та її структуру.

4. Здійснення саморегуляції та ведення здорового способу життя

На підставі відомостей та особистих уявлень щодо особливостей фахової, соціально-виробничої та побутової діяльності:

- застосовувати відповідні фізичні вправи для підтримки свого належного психічного та фізичного стану в залежності від психофізіологічних навантажень;
- користуватися прийомами саморегуляції та самоконтролю;

- застосовувати певні методики накопичення та покращення показників розвитку основних фізичних характеристик для подальшого використання в побуті та на виробництві.

5. Вибір стратегії спілкування

В умовах сумісної діяльності медичного колективу в залежності від виробничих завдань, з урахуванням принципів сталого розвитку, особистісних, суспільних, державних та виробничих інтересів, за відповідними методиками:

- застосовувати адекватні методи комунікації;
- здійснювати вибір виду, організовувати, проводити та брати участь у різних видах нарад, засідань, семінарів тощо;
- здійснювати кількісний аналіз корисності нарад, засідань, семінарів тощо.

6. Сформованість політичної та економічної свідомості

Використовуючи закони та категорії діалектики, основні закони філософії та соціології, оцінювати сутність явищ і процесів суспільного життя.

Розробляти концепції власної політичної поведінки.

Відстоювати власну громадську позицію в можливому соціально-політичному конфлікті.

Прогнозувати політичну та правову ситуацію в Україні.

Оцінювати процеси формування ринкової економіки в державі і створення ринку медичних послуг.

Обирати оптимальну модель поведінки в умовах випадкового соціально-політичного конфлікту.

Оцінювати політичні рішення різних інститутів влади.

Толерантно відноситись до різних політичних поглядів.

Вирішувати професійні завдання у сучасних умовах на підставі власної політичної культури і свідомості.

Аналізувати міжнаціональні, міжконфесійні та міжпартійні відносини на основі власного досвіду і отриманих знань.

7. Сформованість патріотизму, громадянської позиції та свідомого ставлення до громадянських обов'язків

Оцінювати та аналізувати факти історії України, суспільні явища та становлення її державності.

Усвідомлювати та керуватися у своїй діяльності громадянськими правами, свободами та обов'язками.

Застосовувати отримані знання в інтересах становлення державності України.

8. Сформованість мовної культури і досконалості у фаховому та діловому спілкуванні

Використовуючи лексичний та граматичний мінімум:

- володіти державною мовою (усною та писемною) на рівні, що передбачений Законом про мову;

- володіти мінімум однією іноземною мовою на рівні професійного (переклад із словником, складання анотацій, рефератів, тощо) та побутового спілкування. Дотримуватися мовної культури у всіх сферах діяльності.

Володіти латинською мовою на рівні фахового використання та спілкування.

9. Сформованість правової освіти

Дотримуватися у своїй діяльності:

- Конституції України;
- основних положень міжнародних правових актів гуманістичного спрямування;
- регламентуючих правових документів стосовно фахової діяльності;
- оцінювати реалізацію та пропагувати права людини на охорону здоров'я та права пацієнта;
- використовувати свої права та можливості для захисту власного життя.

10. Сформованість високого біоетичного та деонтологічного сприйняття явищ і подій у фаховій діяльності

Оцінювати події та явища з позицій загальнолюдських гуманістичних цінностей. У своїй фаховій діяльності визначати прийнятні форми дотримання вимог:

- етики;
- біоетики та деонтології.
- оцінювати сучасні підходи до проблем евтаназії.

СПЕЦІАЛЬНІ (ФАХОВІ) КОМПЕТЕНТНОСТІ

1. Встановлення попереднього клінічного діагнозу захворювання

- За стандартними методиками, використовуючи попередні дані анамнезу хворого, дані огляду хворого, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення вміти виділити та зафіксувати провідний клінічний симптом або синдром.
- На підставі найбільш вірогідного або синдромного діагнозу, за стандартними схемами, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, призначити лабораторне та/або інструментальне обстеження хворого.
- Шляхом співставлення зі стандартами, використовуючи попередні дані анамнезу хворого та дані огляду хворого, на основі провідного клінічного симптому або синдрому, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, поставити найбільш вірогідний або синдромний діагноз захворювання.
- Використовуючи найбільш вірогідний або синдромний діагноз, дані лабораторного та інструментального обстеження хворого, знання про людину, її

органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, за певним алгоритмом, здійснювати диференціальну діагностику захворювань.

- Використовуючи найбільш вірогідний або синдромний діагноз, дані лабораторного та інструментального обстеження хворого, висновки диференціальної діагностики, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення та логічного аналізу поставити попередній клінічний діагноз.

2. Діагностування невідкладних станів

За будь-яких обставин (вдома, на вулиці, у лікувальній установі) у т.ч. в умовах надзвичайної ситуації, воєнного стану, в умовах нестачі інформації та обмеженого часу, використовуючи стандартні методики огляду та можливого анамнезу, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення та оцінки стану людини поставити діагноз.

3. Проведення санітарно-гігієнічних та профілактичних заходів

В умовах лікувальної установи, навчально-виховних, оздоровчих закладах для дітей та підлітків, оздоровчих закладах для різних верств населення, на виробництві, використовуючи узагальнену процедуру оцінки стану здоров'я людини, знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, серед закріпленого контингенту населення:

- формувати диспансерні групи хворих;
- формувати групи здорових людей, що підлягають диспансерному нагляду (новонароджені, діти, підлітки, вагітні, представники професій, що мають проходити обов'язковий диспансерний огляд).

В умовах лікувальної установи, на підставі даних про стан здоров'я певних контингентів населення та про наявність впливу на нього навколишнього середовища, використовуючи існуючі методи, в межах первинної медико-санітарної допомоги населенню, здійснювати систему протиепідемічних та профілактичних заходів щодо:

- організації раціонального харчування, водопостачання;
- режиму діяльності та відпочинку;
- формування сприятливого виробничого середовища;
- первинної профілактики захворювань і травм;
- пропаганди здорового способу життя.

4. Планування профілактичних та протиепідемічних заходів щодо інфекційних хвороб

В умовах лікувальної установи на підставі результатів епідеміологічного обстеження осередків інфекційних хвороб, епідеміологічного аналізу, використовуючи існуючі профілактичні та протиепідемічні методи, планувати заходи для запобігання розповсюдження інфекційних хвороб.

5. Проведення лікувально-евакуаційних заходів

В умовах надзвичайної ситуації, у т.ч. воєнного стану, під час розгорнутих етапів медичної евакуації, з урахуванням існуючої системи лікувально-евакуаційного забезпечення, організовувати проведення лікувально-евакуаційних заходів серед:

- населення;
- військовослужбовців.

6. Збирання інформації про пацієнта

За будь-яких обставин (в лікувальній установі, вдома у пацієнта та ін.), використовуючи знання про людину, її органи та системи, за певними алгоритмами:

- збирати інформацію про загальний стан пацієнта (свідомість, конституція, вгодованість) та зовнішній вигляд (огляд шкіри, підшкірного жирового шару, пальпація лімфатичних вузлів, щитовидної та молочних залоз);
- оцінювати психомоторний та фізичний розвиток дитини;
- обстежувати стан серцево-судинної системи (огляд та пальпація ділянки серця та поверхневих судин, визначення перкуторних меж серця та судин, аускультация серця та судин);
- обстежувати стан органів дихання (огляд грудної клітки та верхніх дихальних шляхів, пальпація грудної клітки, перкусія та аускультация легенів);
- обстежувати стан органів черевної порожнини (огляд живота, пальпація та перкусія кишок, шлунку, печінки, селезінки, пальпація підшлункової залози, нирок, органів малого тазу, пальцеве дослідження прямої кишки);
- обстежувати стан кістково-м'язового апарату (огляд та пальпація);
- оцінювати стан внутрішньоутробного розвитку плоду за даними розрахунку маси плоду та аускультация його серцебиття.

7. Оцінювання результатів лабораторних та інструментальних досліджень

В умовах лікувальної установи, застосовуючи стандартну процедуру, використовуючи знання про людину, її органи та системи, на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу.

8. Визначення характеру лікування захворювань

В лікувальній установі, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації, у т.ч. при воєнному стані, на підставі попереднього клінічного діагнозу, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами визначати характер лікування (консервативне, оперативне) захворювання.

9. Визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань

В лікувальній установі, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації у т.ч. при воєнному стані, на підставі попереднього клінічного діагнозу,

використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами визначати необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювання.

10. Визначення необхідної дієти при лікуванні захворювань

В лікувальній установі, вдома у хворого та на етапах медичної евакуації у т.ч. при воєнному стані, на підставі попереднього клінічного діагнозу, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення за існуючими алгоритмами та стандартними схемами визначати необхідну дієту при лікуванні захворювання.

11. Визначення тактики ведення контингенту осіб, що підлягають диспансерному нагляду

В лікувальній установі або вдома у хворого на підставі отриманих даних про стан здоров'я пацієнта, за допомогою стандартних схем, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення:

- визначати тактику обстеження та вторинної профілактики хворих, що підлягають диспансерному нагляду;
- визначати тактику обстеження та первинної профілактики здорових осіб;
- розраховувати та призначати необхідні продукти харчування дітям першого року життя.

12. Визначення тактики ведення фізіологічних пологів та післяпологового періоду

В умовах лікувальної установи на підставі анамнестичних даних, загального огляду та бімануального обстеження вагітної і роділлі, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, з використанням стандартної процедури:

- оцінювати загальний стан вагітної, роділлі та породіллі;
- визначати строк вагітності;
- визначати тактику ведення пологів;
- оцінювати загальний стан новонародженого;
- оцінювати стан посліду;
- визначати стан інволюції матки;
- оцінювати стан лохій та лактації.

13. Визначення тактики надання екстреної медичної допомоги

За будь-яких обставин, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення, на підставі діагнозу невідкладного стану в

умовах обмеженого часу за допомогою стандартних схем визначити тактику надання екстреної медичної допомоги.

14. Виконання медичних маніпуляцій

В умовах лікувальної установи, вдома або на виробництві на підставі попереднього клінічного діагнозу та/або показників стану пацієнта, використовуючи знання про людину, її органи та системи, дотримуючись відповідних етичних та юридичних норм, шляхом прийняття обґрунтованого рішення та використовуючи стандартні методики виконувати медичні маніпуляції.

15. Ведення медичної документації

За умов лікувальної установи:

- використовуючи офіційні облікові документи, за узагальненою формою готувати річний звіт про особисту виробничу діяльність;
- використовуючи стандартну технологію, на підставі нормативних документів вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення (карту амбулаторного/стаціонарного хворого, історію хвороби, санаторно-курортну карту, листок непрацездатності, документацію для МСЕК, і т. ін.).

**Співвіднесення визначених результатів навчання та компетентностей,
зазначених у Стандарті**

Програмні результати навчання	Компетентності									
	Інтегральна компетентність	Загальні компетентності								
		Самостійне визначення цілей та задач особистої діяльності	Організація особистої діяльності як складової колективної діяльності	Здійснення особистої діяльності	Здійснення саморегуляції та ведення здорового способу життя	Вибір стратегії спілкування	Сформованість політичної та економічної свідомості	Сформованість патріотизму, громадянської позиції та свідомого ставлення до громадянських обов'язків	Сформованість мовної культури і досконалості у фаховому та діловому спілкуванні	Сформованість правової освіти
<i>Когнітивна сфера</i>										
Проводити дослідження та/або здійснювати інновації	+									
Формулювати цілі (мету) особистої діяльності		+								
Організувати та контролювати особисту поведінку з огляду на відносини з іншими учасниками спільної діяльності			+							
Формувати орієнтовну основу особистих дій				+						
Застосовувати відповідні фізичні вправи для підтримки свого належного					+					

Збирати інформацію про загальний стан пацієнта та зовнішній вигляд						+								
На підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень оцінювати інформацію щодо діагнозу							+							
Визначати характер лікування (консервативне, оперативне) захворювання								+						
Визначати необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювання									+					
Визначати необхідну дієту при лікуванні захворювання										+				
Визначати тактику обстеження та вторинної профілактики хворих, що підлягають диспансерному нагляду											+			

VI - Форми атестації здобувачів вищої освіти

Форми атестації здобувачів вищої освіти	<p>Форми атестації здобувачів вищої освіти: підсумковий модульний контроль, екзамени, диференційовані заліки, заліки.</p> <p>Атестація випускників включає стандартизований тестовий іспит та практично-орієнтований випускний екзамен.</p> <p>Стандартизований тестовий іспит – ліцензійний інтегрований іспит – складається з двох тестових екзаменів «Крок 1» і «Крок 2». Тестовий екзамен «Крок 1» є інтегрованим екзаменом, який проводиться після 3 курсу і вимірює показники якості фахової компоненти базової вищої освіти. Тестовий екзамен «Крок 2» є складовою атестації випускників вищих медичних навчальних закладів і вимірює показники якості фахової компоненти повної вищої медичної освіти.</p> <p>Практично-орієнтований іспит проводиться у формі випускних екзаменів, або комплексного випускного іспиту та складається із наступних дисциплін: «Внутрішні, професійні та інфекційні хвороби»; «Хірургічні хвороби з дитячою хірургією»; «Акушерство та гінекологія; дитячі хвороби з дитячими інфекційними хворобами»; «Гігієна, соціальна медицина, організація та економіка охорони здоров'я». Форма проведення практично-орієнтованого іспиту визначається вищим навчальним закладом.</p>
Вимоги до заключної кваліфікаційної роботи (за наявності)	Немає потреби

VII - Вимоги до наявності системи внутрішнього забезпечення якості вищої освіти (відповідно до Європейських стандартів та рекомендацій щодо забезпечення якості вищої освіти (ESG) та статті 16 Закону України «Про вищу освіту»)

<p>Принципи та процедури забезпечення якості освіти</p>	<p>Принцип трибічного оцінювання якості освіти: внутрішнього; зовнішнього оцінювання якості освітньої діяльності ВНЗ; система оцінювання Національним агенством із забезпечення якості вищої освіти, що визначені та легітимізовані у законі України «Про вищу освіту» від липня 2014 року, №1556 –VII , стаття 16, та Європейским стандартом.</p>
<p>Моніторинг та періодичний перегляд освітніх програм</p>	<p>Моніторинг освітніх програм здійснюється постійно шляхом аналізу результатів навчання, періодичний перегляд освітніх програм здійснюється не рідше, ніж 1 раз на термін акредитації.</p>
<p>Щорічне оцінювання здобувачів вищої освіти</p>	<p>Щотриместрове оцінювання за допомогою засобів поточного, підсумкового контролю та оцінювання залишкових знань. Контроль за допомогою системи тестових екзаменів «Крок», державної атестації.</p>
<p>Підвищення кваліфікації науково-педагогічних, педагогічних та наукових працівників</p>	<p>Науково-педагогічні, педагогічні та наукові працівники систематично підвищують свою педагогічну кваліфікацію, що враховується при перезаключенні контрактів на роботу, шляхом навчання на ФПК, а також стажувань, участі у семінарах, тренінгах та інших видах обміну передовим досвідом. Особливістю є необхідність викладачів клінічних кафедр також підвищувати кваліфікацію з відповідної лікарської спеціальності з періодичною (1 раз на 5 років) атестацією та отриманням лікарської категорії.</p>
<p>Наявність необхідних ресурсів для організації освітнього процесу</p>	<p>Наявне забезпечення: приміщеннями для проведення навчального процесу в аудиторіях більше за 2,4 м² на одного студента, 4 м² у кабінетах, 5 м² у спеціалізованих лабораторіях; комп'ютерами не старіше за п'ять років, по одному на студента та засобами мультимедійного проведення занять; базами для клінічної практичної підготовки</p>

	<p>за переліком клінічних дисциплін, що вивчаються, з сучасним обладнанням для діагностики, лікування та профілактики; спеціалізованими лабораторіями за курсами, що читаються; навчальною літературою у вигляді підручників, посібників, методичних рекомендацій, з фундаментальних дисциплін 1:2, фахових 1:1, додаткової літератури 1: 5; періодичними вітчизняними та закордонними виданнями, у тому числі в електронному вигляді. Наявні електронні каталоги та електронна бібліотека, електронна мережа та доступ до мережі Інтернет.</p>
<p>Наявність інформаційних систем для ефективного управління освітнім процесом</p>	<p>Наявний вільний доступ студентів до матеріалів мережі університету та доступ до ресурсів мереж, що побудовані на сучасних платформах, наприклад Мудл. Внутрішня мережа – з доступом до методичного забезпечення навчального процесу.</p>
<p>Публічність інформації про освітні програми, ступені вищої освіти та кваліфікації</p>	<p>Розміщення на сайті університету, у відкритому доступі складових освітньої програми.</p>
<p>Запобігання та виявлення академічного плагіату</p>	<p>Використання програми антиплагіат для перевірки робіт студентів. Обов'язкова перевірка на запозичення рукописів видань викладачів, що плануються, виключення із розгляду щодо друку матеріалів, які містять ознаки плагіату.</p>

VIII – Вимоги професійних стандартів (у разі їх наявності)

Зазначається інформація про наявні професійні стандарти (національних та/або міжнародних організацій) (назва документу, реквізити та (або) посилання), які враховані у Стандарті вищої освіти та (або) є важливими для урахування при побудові та реалізації освітньої (освітньо-професійної) програми.

Повна назва Професійного стандарту	Немає
Назва та реквізити відповідного документу	
Особливості стандарту вищої освіти, пов'язані з наявністю даного Професійного стандарту	

IX– Перелік нормативних документів, на яких базується стандарт вищої освіти

Національний класифікатор видів економічної діяльності ДК 009:2010

Національний класифікатор професій ДК 003:2010

Закон України «Про вищу освіту» від 01.07.2014 № 1556-VII (із змінами).

Постанова Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 р. № 266 «Про затвердження переліку галузей знань і спеціальностей, за якими здійснюється підготовка здобувачів вищої освіти».

Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 24.02 2000 р. № 35 “ Про затвердження Положення про особливості ступеневої освіти медичного спрямування” (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 26.06.2000 р. за № 370/4591).

Положення про систему ліцензійних інтегрованих іспитів фахівців з вищою освітою напрямів “Медицина” і “Фармація”, що затверджено наказом Міністерства охорони здоров'я України №251 від 14.08.1998 р. (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 11.09.1998 р. за № 563/3003).

Наказ Міністерства освіти України від 2.06.93 р. № 161 “Про затвердження Положення про організацію навчального процесу у вищих навчальних закладах”.

Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 22.03.2004 р. № 148 «Про заходи щодо реалізації положень Болонської декларації в системі вищої медичної та фармацевтичної освіти».

Постанова Кабінету Міністрів України від 22.08.1996 р. № 992 «Про Порядок працевлаштування випускників вищих навчальних закладів, підготовка яких здійснювалась за державним замовленням».

Перелік лікарських посад у закладах охорони здоров'я, затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України від 28.10.2002 № 385 (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 12.11.2002 р. за № 893/7181).

Перелік спеціальностей та строки навчання в інтернатурі випускників медичних і фармацевтичних вищих навчальних закладів, медичних факультетів університетів, затверджений наказом Міністерства охорони здоров'я України 23.02.2005 № 81 (zareestrovano в Міністерстві юстиції України 9 березня 2005 р. за № 291/10571).

ESG - http://ihed.org.ua/images/pdf/standards-and-guidelines_for_qa_in_the_ehea_2015.pdf.

ISCED (МСКО) 2011 - <http://www.uis.unesco.org/education/documents/isced-2011-en.pdf>.

ISCED-F (МСКО-Г) 2013 - <http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/isced-fields-of-education-training-2013.pdf>.

Керівник проектної групи

д.мед.н., проф. М. О. Клименко